

בש"פ 1999- לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 1999**

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט נ' סולברג
לורי שם טוב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות עրר לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996
ובקשה לעיכוב פרסום שם המבקשת

בשם המבקשת:

עו"ד ניר אלפסה

החלטה

1. בקשה רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"י 61679-02-17 מיום 20.3.2017 (השופט ג' גונטובסקי), בגדירה נדחה עրר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו במו"ן 17-02-2017 מיום 27.2.2017 (השופט ע' מסארווה), שבמסגרתה הוארך מעצרה לצורכי חקירה עד ליום 8.3.2017, כמו כן הותר לפרסם את שמה ואת פרטייה האישיים.

2. ביום 26.2.2017 נערכה המבקשת, כבת 48, המתפרנסת לדבירה כעיתונאית רשת, בחשד לביצוע שורה ארוכה של פרסומים פוגעניים נגד אנשים רבים – מנינים 'תלת ספרתי' – וביניהם בני משפחות אומנה לילדיים שהוצאו מביתם מכוח צו שיפוטי, ועובדיו ציבור רבים: שוטרות ושוטרים, עובדים ועובדות סוציאליים, שופטות ושופטים, עורכות דין ועורכי דין מן הפרקליטות, חברות וחברי כנסת, ועוד רבים. על-פי החשד, פרסומים אלה נעשו על-ידי המבקשת, בשמה או באופן אונוני, או באמצעות מי מטעמה, במשך זמן רב, החל משנת 2009, ברחבי המרצפת וברשות החברתיות – מסכת של טרור רשמי – והם הכרוכים בביצוע עבירות שונות, לרבות פגיעה בפרטיותם "מפורטים" – נגעי העבירות, עבירות בגין וסחיטה באזויים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

3. ביום 27.2.2017 התקיים דיון בבית משפט השלום בבקשת המדינה להאריך את מעכراה של המבוקשת בחמשה-עשר ימים לצורר השלמת החקירה. בבית המשפט הוגש דוח סודי, ולאחר שנדרש לטענות בא-כוח הצדדים הורה בית המשפט על הארכת מעכراה של המבוקשת עד ליום 8.3.2017, ובד בבד דחה את בקשה לאסור על פרסום שמה ופרטיה האישיים - "לאחר שלקחתי בחשבון את נסיבות העבירה וכן את טענותיה של החשודה – דעתך היא שאין כל סיבה לאסור פרסום ואיןנה של החשודה שונה מענינו של חשוד אחר". בית משפט השלום נעתר לבקשת בא-כוחה של המבוקשת, והורה על עיכוב ביצוע החלטתו בעניין איסור פרסום עד ליום 28.2.2017.

4. ביום 28.2.2017 הגישה המבוקשת עירר על החלטת בית משפט השלום. בו ביום הורה בית המשפט המחויזי (השופט ג' נויטל) על קביעת דיון בעבר, וכן גם על הארכת עיקוב ביצוע פרסום שמה ופרטיה של המבוקשת עד לדיוון בעבר. ביום המחרת, يوم 1.3.2017, התקיים דיון בעבר לפני בית המשפט המחויזי. במהלךו הוגשו לבית המשפט חומרה חוקרייה עדכניים ודוח סודי נוסף שלא עמד לפני בית משפט השלום. בית המשפט המחויזי דחה את העירר על שני חלקיו, ציין כי "בנסיבות המקירה שלפני נראה לי ברור כי קיימים אינטראס ציבורי בפרסום, הן באופן כללי והן מטעמי החקירה". לבקשת בא-כוח המבוקשת, עיכב בית המשפט המחויזי את ההחלטה באשר לפרסום שמה ופרטיה של המבוקשת למשך 48 שעות.

5. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת נתען כי הארכת מעכراה של המבוקשת למשך עשרה ימים, סוג החדשות המזוהים לה, משך תקופה מעכירה, והעדר הפיקוח השיפוטי על ניהול החקירה, כל אלה מצדיקים מתן רשות לעירור ב"גלאול שלישי". באשר לרכיב ההחלטה העוסק בפרסום שמה ופרטיה של המבוקשת, נתען כי בשים לב לשלב הראשון של החקירה, האינטראס הציבורי בפרסום הפרטים מסווג מפניהם הנזק הממשי שצפוי להיגרם לבקשת ולילדיה עקב הפרסום.

6. לאחר שיעינתי בבקשתו ונתתי דעתך על נימוקיה, ולמקרה פרוטוקולי הדיון והחלטות בתם שלטם שלטם ושלטם המחויזי, הגעתנו לכל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות, וזאת מבלי צורך להיזיק לתגובה מאת המשיבה.

7. כלל נקוט בידינו, כי רשות לעירור ב"גלאול שלישי" ניתנת במקרים חריגים בלבד, שבهم מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, ציבורית או אחרת, החורגת מענינויו הפרטי של המבוקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011)). לא מצאתי כי הבקשה שלפני, על שני ראשי, מגלה עילה המצדיקה מתן רשות לעירור ב"גלאול שלישי", לאחר שבית משפט השלום ובעקבותיו בבית המשפט המחויזי, נתנו דעתם ביום האחרון על כלל נסיבות הפרשה.

8. מעכراה של המבוקשת למשך תקופה בת עשרה ימים, וזאת לשם השלמת הליכי החקירה, לבטח אינו קל, גם לא קצר, אך הוא מידתי. זאת, בשים לב להיקף ולעומק החשדות – נמסר על 300 תיקי החקירה – ובהתחשב بما שנעשה במסגרת החקירה עד כה, ובמה שצריך עוד להעשה.

9. בהתייחס לדברי ב"כ המבוקשת בנושא המסוכנות אציין בהתמצית ובזהירות המתחיזבת בשלב זה של החקירה אף זאת, כי מדובר לכוארה בפגיעה מזמן, מתוזמנת ומتوزמת, כפי שנטען בבית משפט קמא. "כי נפתחת תפטענה שפטית" זיהה, וסלק מושפען חכמה. ואחרייתה מראה כלעבה, מזהה פקרב פיות" (משל' ה, ד). לא לモותר לזכור ולהזכיר כי פגעה באותו הטוב של אדם ובפרטיו הריהי כואבת עד מאד – מריה כלענה, חדה כחרב – לא אחת יותר מאשר פגעה פיזית, והוא

מסוגלת לזרע את עולמו של כל אדם.

10. הערכאות הדיניות בחנוו את חומר החקירה שהוצג לפניהן, נתנו דעתן על סוג העבירות המוחסנות לבקשת ולהתקדמות החקירה, ואיזנו כהכחנה בין כלל השיקולים הרלבנטיים בהחלטותיה להוראות על הארכת המעצר. כך גם בנוגע להחלטות בתי משפט השלום והמחוזי בנושא פרסום שם ופרטיה של התביעה. מושכלות יסוד הן כי דרך הכלל היא פומביות הדיון, והחריג הוא זה המועגן בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. הנטול להוכחת תנאי התקיימותו של חריג זה מוטל על שכך של התביעה לאסור את הפרסום. ודוק – "אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנהדו מכון ההליך הפלילי" (רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013)). הדבר מכבייד, אך זהו כורך המציאות. שאלת ישומו של הדיון על עניינה של התביעה של מעצר אינו מצדיק כשלעצמם דיון ב"גלגול שלישי" (בש"פ 5355 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2016)). לעומת זאת, אם מדובר במקרה של התביעה במידה הנדרשת את הנזק שייגרם לה ולילדיה ככל שיפורסמו פרטיה, וזאת אל מול האינטנס השכברי שבפרסום, הן באופן כללי, הן לשם קידום החקירה. עניין זה נומך בדייע, בהחלטות בית משפט השלום ובית המשפט המוחזוי ואcum"ל.

11. אשר על כן, הבקשה לרשות ערר נדחתה, הן בנוגע להארכת המעצר עד ליום 8.3.2017, הן בנוגע לפרסום שם ופרטיה של התביעה.

.(3.3.2017) ניתנה היום, ה' באדר התשע"ז (2017).

שפט